

**Ks. EDWARD
SIENKIEWICZ**

redaktor wydania

Po śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II zwróciliśmy się z apelem do naszych Czytelników o nadsyłanie relacji i wspomnień ze swoich miejscowości. Odzew przerósł nasze oczekiwania – nadchodzi coraz więcej listów od samorządów, z parafii i od osób indywidualnych. Bardzo nas cieszy, że niemal we wszystkich lokalnych społecznościach rodzą się różne inicjatywy uczczenia pamięci Ojca Świętego. Dzisiaj zamieszczamy relację z Połczyna Zdroju.

ZA TYDZIEŃ

- Zamieścimy relację z XIII BIEGU PAPIESKIEGO w Karlinie
- Dowiemy się, KTO ZWYCIĘŻYŁ w IV Wojewódzkim Konkursie Twórczości Karola Wojtyły w Sianowie
- Odwiedzimy PARAFIĘ GRECKO-KATOLICKĄ w Koszalinie

Pomoc dla zdolnej młodzieży

Rusza Barka

Biskup Kazimierz Nycz podpisał pierwsze porozumienie o pomocy w kształceniu dzieci z terenów popegeerowskich.

Od chwili objęcia diecezji biskup nie ukrywał, że najbardziej niepokoi go sytuacja dzieci, które nie mają możliwości dalszego kształcenia. Efektem biskupich starań jest pierwsze porozumienie, podpisane w czwartek 9 czerwca z prezydentem Koszalina Mirosławem Mikietyńskim. Program „Koszalińska Barka” umożliwi dalsze kształcenie uzdolnionej młodzieży na poziomie ponadgimnazjalnym. Z dobrodziejstw programu skorzysta grupa 30–50 zdolnych uczniów. Władze miasta sfinansują mieszkanie i wyżywienie w bursie międzyszkolnej w Koszalinie, zaś Caritas udzieli uczniom pomocy rzeczowej.

„Ten program to najpiękniejszy sposób upamiętnienia Ojca Świętego. Mam nadzieję, że już wkrótce do Koszalina przyłączą się inne miasta z terenu diecezji” – powiedział Biskup.

TR

50 lat później

Pomnik Papieża

W piątek 3 czerwca w Czaplunku bp Kazimierz Nycz odsłonił pomnik papieża Jana Pawła II.

Pomnik stanął nad brzegiem Jeziora Drawskiego, w miejscu, gdzie 50 lat wcześniej ks. Karol Wojtyła biwakował wraz z grupą krakowskich studentów. Z inicjatywą wzniesienia monumentu wystąpił Komitet Obchodów 50-lecia Splywu Kajakowego Rzeką Drawą ks. Kardynała Karola Wojtyły, nad którym patronat honorowy sprawo-

wał bp Kazimierz Nycz. Biskupowi przypadł zaszczyt odsłonięcia pomnika. Wcześniej w kościele Podwyższenia Krzyża Świętego bp K. Nycz przewodniczył Eucharystii. Tuż po uroczystości odsłonięcia pomnika rozpoczął się I Międzynarodowy Splyw Kajakowy Szlakiem im. ks. Karola Wojtyły. Pomnik jest dziełem poznańskiego artysty Roberta Sobocińskiego.

ERA

**W chwilę
po odsłonięciu
pomnika**

KRZYSZTOF BEDNAREK

W DOBRZYCH ZAWODACH WYSTĄPIŁEM...

KAROLINA PAWŁOWSKA

Wielu zawodników rozgrywanego w niedzielę XIII Biegu Papiesskiego w Karlinie finiszowało właśnie w ten sposób – trzymając się za ręce w geście przyjaźni. Burmistrz Waldemar Miško, ujęty atmosferą biegu, zapowiedział swój start w przyszłym roku. Nagrody osobiście wręczał zawodnikom bp Kazimierz Nycz. „Jako młody człowiek, w szkole średniej i jeszcze później, w seminarium, chętnie uprawiałem biegi” – przyznał w rozmowie z „Gościem”. W tym roku na starcie stawiła się rekordowa liczba ponad dwustu zawodników, w tym z Kenii, Białorusi, Niemiec i Kanady. Liczącą 15 kilometrów trasę z Domacyna do Karlina pierwszy pokonał Dariusz Kruczkowski z Zawiszy Bydgoszcz, a wśród pań triumfowała Małgorzata Sobańska z Poznania.

Na mecie!

KAROLINA PAWŁOWSKA

Piękna Helena

PIŁA. Kilka dni temu do Piły zawitała „Piękna Helena”, polski parowóz Pm36-2, który w 1937 roku został odznaczony złotym medalem na międzynarodowych targach w Paryżu. „Piękna Helena” jest dumą parowozowni w Wolsztynie. 100-tonowy, przedwojenny polski parowóz zawitał do Piły, ciągnąc specjalny pociąg „Pirat” z Poznania do Kołobrzegu. Podczas postoju w Pile uzu-

pełniono wodę, w czym pomagali strażacy. Ten piękny polski parowóz potrafi rozpedzić się nawet do 130 km/h. W „zyciorysie” „Pięknej Heleny” jest także motyw pilski, bowiem w Pile kilkanaście lat temu parowóz przeszedł gruntowny remont. Na pilskim dworcu, na zabytkowy, ale wciąż sprawny parowóz, czekały tłumy wielbicieli starych kolei.

KRZYSZTOF DEGA

„Piękna Helena” na dworcu w Pile

Święto Wody

KOSZALIN. Po raz kolejny władze miasta zorganizowały Święto Wody. W programie było m.in. zwiedzanie Muzeum Wody (to nie pomyłka!), spektakl „Zaklęcie deszczu”, rozpalenie ogniska przy dźwiękach bębnow, muzyka aborygenów australijskich grających na instru-

mencie o wdzięcznej nazwie didjeridoo, występ zespołu Wa-da-da wraz z grupą bębniarzy oraz spektakl „Woda, która tańczy” z tańcami z... ogniem oraz pokazami miotania ognia. Święto zakończyło się Festywnym Ludowym wokół koszalińskiego amfiteatru.

Kapliczka w Słupsku

SŁUPSK. Ta piękna kapliczka (na zdjęciu) została odsłonięta 24 maja br. na rogu ulic Gierymskich i Kossaka. Powstała z inicjatywy Stowarzyszenia Wspomożycielki i parafian z kościoła Świętej Rodziny w Słupsku. Przez dwa lata parafianie kwestowali, by sprowadzona z Włoch figura Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych mogła wreszcie stanąć na swoim miejscu. Kapliczkę poświęcił biskup Paweł Cieślak.

LUCYNA SZCZEPANSKA-JURZYCH

Perła Bałtyku

EMILIA ROGOWSKA

KOŁOBRZEG. Spacerując po centrum Kołobrzegu (na zdjęciu), można odnieść wrażenie, że znaleźliśmy się w holenderskim lub francuskim mieście nadbrzeżnym. Kuracjusze i tu-

ryści szczególnie upodobili sobie tę część miasta. Kołobrzeg, który niedawno obchodził swoje 750. urodziny, z dnia na dzień pięknieje i wyrasta na prawdziwą perłę Bałtyku.

Delegacja z Włoch

UM BIAŁOGARD

BIAŁOGARD. W mieście gościła delegacja z włoskiego miasta partnerskiego – Albano Laziale. To prawie czterdziestotysięczne miasto położone jest w prowincji rzymskiej, zaledwie 2 kilometry od letniej rezydencji

papieży – Castel Gandolfo. Umowę partnerską pomiędzy miastami podpisano w grudniu 2004 roku; obejmuje ona współpracę i wymianę w dziedzinie sportu, kultury i promowania tożsamości narodowej obu krajów.

Miasto bez praw miejskich

USTKA. W dalszym ciągu nie wiadomo, czy Ustka kiedykolwiek uzyskała prawa miejskie. Prof. Zygmunt Szultka z Instytutu Historii PAN nie był w stanie znaleźć żadnego dokumentu, który potwierdzałby nadanie miastu praw miejskich przed 22 marca 1935 roku. Miasto nie zamierza jednak zrezygnować z obcho-

dów jubileuszu 70-lecia. Po analizie prof. Z Szultki okazało się również, że nie tylko Ustka, ale również Miastko, Polanów i... Słupsk nie posiadają aktów lokalizacyjnych czy nadania praw miejskich. Oczywiście brak tych dokumentów nie ma żadnego wpływu na status wymienionych miejscowości.

Szkolne Koła Caritas

Coraz więcej wolontariuszy

W diecezji koszalińsko-kołobrzeszkiej powstaje coraz więcej Szkolnych Kół Caritas.

Szkolne Koła Caritas świetnie wpisują się w funkcjonowanie współczesnej szkoły, która stara się promować pożyteczne inicjatywy kształtujące postawy wychowanków. Ostatnio takie

koła powstały przy Szkole Podstawowej nr 7 w Słupsku, w Suchej Koszalińskiej, w Zespole Szkół w Barcinie, w Szkole Podstawowej nr 9 w Koszalinie oraz w Szkole Podstawowej nr 5 w Pile.

Koła stwarzają okazję do autentycznego zaangażowania na rzecz potrzebujących, budowania wzajemnego zaufania i współodpowiedzialności. Praca w Caritas uczy również działania zespołowego oraz uwrażliwia dzieci i młodzież na biedę. Stwarza także atmosferę mobilizującą do pracy nad sobą, poprzez stawianie wymagań, do kształcenia osobowości katolika i Polaka. Członkowie szkolnych kół rozpoznają potrzeby w swoim najbliższym środowisku, organizują pomoc dla potrzebujących oraz prowadzą wiele innych akcji (Tydzień Miłosierdzia, miakołajki, Niedziela Miłosierdzia, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, Święcone, Jałmużna Wielkopostna, kolonie czy pomoc poszkodowanym w kataklizmach, wojnach). Współdziałają również z innymi organizacjami młodzieżowymi oraz pomocowymi.

AGNIESZKA FILIPCZUK

ZAŁÓŻ KOŁO

Szczegółowe informacje dotyczące funkcjonowania Szkolnych Kół Caritas można uzyskać w Biurze Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeszkiej, ul. Ks. Biskupa Czesława Domina 8, 75-061 Koszalin, tel. (94) 342 36 90 lub na stronie internetowej www.koszalin.caritas.pl.

Szkoła w Trzciance zaprasza

Są jeszcze wolne miejsca

W Katolickiej Szkole Podstawowej w Trzciance są jeszcze wolne miejsca w klasach III i IV.

Dyrekcja apeluje jednak, aby spieszyć się z zapisami, gdyż ilość miejsc jest ograniczona. Trzcianceka szkoła została utworzona dwa lata temu. Powstała z inicjatywy świeckich, przy wsparciu miejscowej parafii św. Jana Chrzciciela, prowadzonej przez księżę saletynów. Siedzibę znaleziono w miejscu opustoszałego budynku po byłej komendzie policji. Choć dwa lata temu obiekt znajdował się w kompletnej runie, dziś

wygląda imponująco. Odnowiono m.in. dwie kondygnacje: wymieniono cały dach wraz z pokryciem, przebudowano ściany działowe, zbudowano zaplecze sanitarne, wymieniono instalacje elektryczne, odgrzybiono, otynkowano i pomalowano ściany, odrestaurowano hol. Szkoła jest płatna. Nauka kosztuje tu 150 złotych miesięcznie. Każdy dzień w szkole rozpoczyna się „słówkiem” – jest to wspólne spotkanie i modlitwa całej społeczności szkoły.

KRZYSZTOF DĘGA

Dekanat Mirosławiec

Kościół bezpieczniejszy

Ruszył pilotażowy program ochrony zabytkowych kościółków. W ramach programu w kościołach zostaną zainstalowane zabezpieczenia przeciwpożarowe i antywłamaniowe. Na terenie powiatu waleckiego pilotażowym programem zostały objęte niektóre kościoły dekanatu Mirosławiec: w Golcach, Jeziorkach, Wołowych Lasach oraz Strzalinach. Pilotażowy program to wspólna akcja Episkopatu Polski, policji, straży pożarnej, Ośrodka Ochrony Zabytków Publicznych oraz sponsorów.

KD

Zabytkowy kościół w Golcach koło Wacza z 1662 roku będzie objęty programem

Połczyn Zdrój po

AKT ODDANIA HOŁDU PAMIĘCI OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

„Służba narodowi musi być zawsze ukierunkowana na dobro wspólne, które zabezpiecza dobro każdego obywatela”.

Jan Paweł II w Parlamencie RP,
11 czerwca 1999 r.

Spółeczność Połczyna Zdroju z wielkim bólem i wzruszeniem przyjęła wiadomość o odejściu Jego Świątobliwości Papieża Jana Pawła II. Pograżeni w głębokim żalu pragniemy wyrazić wdzięczność za dar wieloletniej obecności duchowej Ojca Świętego w życiu społecznym, gospodarczym i kulturalnym naszej „małej Ojczyzny”.

Wszelkie dobro, jakiego doświadczyliśmy od Ojca Świętego, zachowamy w naszych sercach i umysłach. Łączymy się w smutku i bólu, a pamięć o Papieżu Polaku pozostanie na zawsze z nami – wdzięcznymi mieszkańcami gminy Połczyn Zdrój.

Spółeczność Połczyna Zdroju głęboko przeżyła odejście Jana Pawła II.

Odprawiano uroczyste nabożeństwa żałobne, wierni masowo modlili się w kościołach, a władze samorządowe odbyły nadzwyczajną sesję.

tekst i zdjęcia
TOMASZ CHMIELEWSKI

Tych kilka dni po śmierci Jana Pawła II to był zupełnie wyjątkowy czas – mówi Barbara Nowak, burmistrz Połczyna Zdroju. „W naszej gminie nie było przejawów rozpacz, panowała atmosfera żalu, głębokiej osobistej zadumy, ale również poczucia wspólnoty. Nasza społeczność, podobnie jak wszyscy Polacy, pokazała, że w ważnych i trudnych dla narodu chwilach potrafi pięknie i godnie uczestniczyć w zbiorowym przeżywaniu tych szczególnych wydarzeń” – opowiada pani burmistrz.

Wieczór inny niż zwykle

Rzeczywiście, sobotni wieczór 2 kwietnia był zupełnie inny niż zazwyczaj. Już w piątek miejsca weekendowej rozrywki świeciły pustkami, a po śmier-

ci Jana Pawła II właściciele pubów, kawiarni i dyskotek bez niczyjego nakazu zamknęli swoje lokale. W sobotę zaraz po podaniu informacji o śmierci Papieża, mimo późnej pory, w centrum miasta wiele osób spacerowało w milczeniu, modliło się przed kościołem NMP, a wokół figury Matki Boskiej pojawiły się pierwsze znicze i kwiaty.

Podczas jednego z niedzielnych nabożeństw proboszcz ks. Stefan Leszczyński podkreślił, że Połczyn Zdrój już dużo wcześniej oddał cześć Papieżowi, umieszczając witraż z jego wizerunkiem w kościele Mariackim.

W poniedziałek 4 kwietnia w parafii NMP w Połczynie Zdro-

Połczyn Zdrój. Niedziela 3 kwietnia

Na zdjęciu z lewej:
**młodzi
połczynianie
wpisują się
do księgi
kondolencyjnej**

ju odprawiona została Msza św. w intencji Jana Pawła II. W nabożeństwie uczestniczyły władze samorządowe gminy, poczty sztandarowe szkół, instytucji i organizacji kombatanckich oraz mieszkańcy miasta – kościół był wypełniony do ostatniego miejsca. Po Mszy św. złożono wiązanek kwiatów i zapalano znicze pod figurą Matki Boskiej na placu obok kościoła. Kolejne nabożeństwo odbyło się w czwartek, dzień przed pogrzebem Karola Wojtyły. Mszę św. poprzedziła nadzwyczajna sesja Rady Miejskiej, podczas której radni przyjęli „Akt Oddania Hołdu Pamięci Ojca Świętego Jana Pawła II”.

em Świętym

ożegnał Papieża

Tak wiele pożegnań

Obok modlitw, zniczy i kwiatów kolejną formą wyrażenia żalu była księga kondolencyjna, przygotowana przez Urząd Miasta i Gminy. Wpisanie się do księgi okazało się

bardzo popularnym sposobem osobistego pożegnania z Ojcem Świętym. Mieszkańcy gminy Połczyn Zdrój, jak również kuracjusze, tak licznie wpisywali swoje przemyślenia, wyrażali smutek i słowa pożegnania, że potężna księga zapełniła się w ciągu kilku dni. W ubiegłym tygodniu przedstawiciele połczyńskiego samorządu wybrali się z księgą do ks. biskupa Kazimierza Nycza. Ordynariusz diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej przyjął podarunek z należną czcią, ale nie krył też radości z troski władz Połczyna Zdroju o właściwą organizację jednego z najważniejszych wydarzeń w życiu Polaków, jakim była żałoba narodowa po śmierci Papieża.

Po zakończeniu żałoby pojawił się szereg propozycji dotyczących zmiany nazwy jednej z połczyńskich ulic, ale pani burmistrz wykluczyła pochopne działanie w tej sprawie. „Takie decyzje podejmuje się na długie lata, dlatego w tej kwestii nie powinno być pośpiechu” – mówi Barbara Nowak. „Zbierzemy wszystkie propozycje, powołamy komisję i wybierzemy najlepsze rozwiązanie” – zapewnia pani burmistrz. ■

**Rynek
staromiejski
w dniach żałoby**

POŁCZYN ZDRÓJ – KURORT Z DUSZĄ

Połczyn Zdrój jest kurortem znanym w Polsce i za granicą. Korzystając ze złóż znakomitej jakości borowiny i perm-skich solanek, miasto z powodzeniem podtrzymuje i rozwija ponad 300-letnie tradycje uzdrowiskowe. Teren gminy wchodzi w skład Drawskiego Parku Krajobrazowego i stanowi jeden z najbardziej urokliwych i atrakcyjnych turystycznie zakątków Pomorza Zachodniego. Przez gminę przepływa sześć pomorskich rzek, jest tutaj również 11 jezior. Rzeźba terenu jest niezwykle zróżnicowana, a wysoczyzny morenowe pocięte głębokimi dolinami rzek nazywane są Szwajcarią Połczyńską. Niemal połowę powierzchni gminy pokrywają lasy, w tym piękne lasy bukowe. Są tu trzy rezerwaty przyrody. Przez gminę wiodą trzy piesze szlaki turystyczne, szlak konny, trzy szlaki rowerowe i 30-kilometrowa ścieżka rowerowa zbudowana na dawnym nasypie kolejowym do Złocieńca.

Ograniczenia w rozwoju przemysłu, wynikające z usytuowania w strefie uzdrowiskowej i na terenie Drawskiego Parku Krajobrazowego, sprawiają, że główną gałęzią lokalnej gospodarki jest działalność uzdrowiskowo-turystyczna. W mieście i na obrzeżach działają państwowe i prywatne sanatoria, pensjonaty, gospodarstwa agroturystyczne. Dynamiczny rozwój tej branży sprawia, że w ostatnim czasie przybywa tego typu obiektów, a dotychczas istniejące podnoszą swój standard. W Połczynie leczy się schorzenia reumatyczne, choroby zapalne narządów ruchu, choroby zwyrodnieniowe, stany po urazach i operacjach w obrębie narządów ruchu, choroby układu nerwowego, choroby kobiece, niepłodność, choroby zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów, reumatoidalne zapalenia stawów, schorzenia układu krążenia i układu oddechowego.

Wśród wielu ciekawych miejsc w Połczynie Zdroju na szczególną uwagę zasługuje 80-hektarowy park zdrojowy. Kolejny atrakcyjny obiekt to wzniesiony w XIII wieku zamek. Wiele starań samorządu idzie w kierunku przywrócenia świetności połczyńskiej starówce. Od kilku lat przybywa w mieście brukowanych ulic, szachulcowych kamienic oraz stylowych latarni, ławek i kwietników.

LUDNOŚĆ: 17,3 tys., z czego 9,4 tys. w Połczynie Zdroju i 7,9 tys. w gminie.

SAMORZĄD: Barbara Nowak (burmistrz), Danuta Kozik (wiceburmistrz), Janusz Podpora (przewodniczący rady miejskiej), Maria Bierbasz i Tadeusz Raby (dwoje wiceprzewodniczących rady) oraz radni: Krzysztof Berent, Zbigniew Bęberek, Roman Kozubek, Józef Gąska, Jacek Grzelec, Kazimierz Kławiś, Wacław Kłujso, Norbert Mazurkiewicz, Krystyna Nowakowska, Mariusz Rutkowski, Maria Szymańska, Bogdan Walczak.

ŚWIĘTO SAMORZĄDU: Dni Połczyna Zdroju (lipiec).

STRONA INTERNETOWA: www.polczyn-zdroj.pl

**Barbara Nowak,
burmistrz
Połczyna Zdroju**

Pomagają rodzinie

Pomocna dłoń

Stowarzyszenie „Civitas Christiana” prowadzi w diecezji akcję „Dzień Otwartych Drzwi dla Problemów Rodzinnych”. Ostatnio – w Szczecinku.

Patronat nad akcją objął Referat Duszpasterstwa Rodzin Kurii Biskupiej w Koszalinie. Porad udzielali zaproszeni do Szczecinka specjaliści, wśród nich: psycholog, pedagog, radca prawny, radny, adwokat. Według Ryszarda Pilicha, przewodniczącego „Civitas” w Koszalinie, pomysł narodził się, gdy sami potrzebujący zaczęli zgłaszać taką potrzebę.

„To dobra forma niesienia pomocy – mówi pedagog Bożena Pantol – bo na ogół ludzie

potrzebujący wsparcia nie wiedzą, gdzie mają go szukać. Ale są też minusy takich jednorazowych wizyt, przede wszystkim brak możliwości niesienia pomocy konkretnej osobie, która wymaga długofalowej opieki. Są problemy, których nie rozwiąże się poprzez jedno spotkanie. Z roku na rok jest coraz więcej klientów. Najczęściej powtarzającym się problemem jest depresja wiążąca się z brakiem pracy lub też jej utratą. Trudno pomóc w takiej sprawie”.

W Szczecinku akcja organizowana była po raz pierwszy. Z pomocy skorzystało kilkanaście osób. Niebawem podobne spotkania odbędą się Nowogardzie, Kamieniu Pomorskim, Gryfinie i w Bobolicach.

MONIKA KUJAWA

Od lewej: **Krystyna Czajka-Opanowicz** z „Civitas Christiana” w Szczecinku, **Ryszard Kabat** – szczecinecki radny, **Bożena Pantol** – pedagog

MONIKA KUJAWA

LISTY

Szlak Testamentu Papieskiego

W naszej młodej parafii pw. św. Franciszka z Asyżu w Szczecinku, w której proboszczem jest ks. Marek Kowalewski, podejmujemy różne inicjatywy. Najnowszą z nich jest otwarcie Szlaku Testamentu Papieskiego, który prowadzi przez las ze Szczecinka do miejscowości Czarnobor. Wzdłuż rowerowo-spacerowego szlaku ustawione są tablice z cytatami zaczerpniętymi z testamentu Jana Pawła II. Widoki są piękne, a szlak chwilami trudny – tak jak życie. Dołączam kilka zdjęć i pozdrowienia

URSZULA FLIS

URSZULA FLIS

Pierwsi rowerzyści na szlaku

CZAS KOMUNII ŚWIĘTYCH

Dzieci przystępujące do I Komunii Świętej z Dygowa na wspólnym zdjęciu z proboszczem ks. Ireneuszem Żejmo

Dzieci z Wrzosowa z proboszczem ks. Kazimierzem Koszykowskim

ZDJĘCIA Z ARCHIWÓW PARAFII

Historia diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej

Rozwój szkolnictwa

Dzisiaj czwarta część cyklu o historii diecezji.

W poprzednich odcinkach ks. L. Bończa-Bystrzycki pisał o powstaniu diecezji w 1972 roku, o późniejszych zmianach terytorialnych oraz o budowie podstawowych urzędów i instytucji.

Poza erygowaniem podstawowych instytucji i urzędów kościelnych należało rozwijać duszpasterstwo, katechizację, pozyskiwać budynki dla działalności kościelnej, troszczyć się o nowe budownictwo sakralne. Do 1980 r. władze państwowe hamowały rozwój budownictwa sakralnego z powodów ideologicznych. Pierwsze zezwolenie na budowę kościoła uzyskano dopiero w 1977 roku. W czerwcu tego roku Prymas Polski kardynał Stefan Wyszyński poświęcił plac i kamień węgielny pod budowę kościoła bł. Maksymiliana Kolbego w Słupsku.

Jednak najważniejszym problemem młodej diecezji było wybudowanie własnego budynku Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie, bowiem dotychczas klerycy studiowali filozofię i teologię w gorzowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gościkowie-Paradyżu, a niektóre rocz-

niki nawet w wyższych seminariach duchownych w Pelplinie, Gnieźnie i Poznaniu. Już od 1973 roku biskup I. Jeż występował z wnioskami do władz państwowych o uzyskanie zezwolenia na budowę własnego budynku seminarium. W kolejnych pismach kurii biskupiej koszalińsko-kołobrzeskiej z 30 grudnia 1976 r. i 9 lutego 1977 r., skierowanych do wojewody koszalińskiego, występowano z wnioskiem o wyrażenie zezwolenia na wystawienie budynku seminarium w Koszalinie. Dopiero na skutek wydarzeń politycznych w 1980 r. diecezja otrzymała pozwolenie (18 grudnia 1980 r.). Wkrótce też (25 marca 1981 r.) opublikowano uroczysty dekret erygowania Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie. Wkrótce diecezja zakupiła od prywatnego właściciela 9,5 hektara ziemi przystosowanej do wystawienia gmachu seminarijnego w Koszalinie Wilkowie. Jednocześnie koszaliński „Miastoprojekt”, z architektami Lorkiem i Kacerem na czele, przygotował projekt wybudowania budynku seminarijnego. 26 czerwca 1982 roku

Uroczystość poświęcenia placu pod budowę Wyższego Seminarium Duchownego z udziałem Prymasa Józefa Glempa i Episkopatu Polski

ZDJEŃCA ARCHIWUM DIECEZJI

Prymas Polski kardynał Józef Glemp poświęcił teren pod budowę Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie.

Zanim wybudowano właściwy gmach seminarium, powstał obiekt tymczasowy, by mogli w nim już zamieszkać klerycy (budowami bezpośrednio zajmował się ks. Stefan Olów).

20 października 1982 roku nastąpiło uroczyste otwarcie naszego seminarium duchownego – na pierwszy rok studiów przyjęto 40 kleryków. Właściwy gmach Wyższego Seminarium Duchownego budowano w latach 1981–1991. Pierwszym rektorem WSD został ks. dr Piotr Krupa (1981–1986), po nim był ks. dr Marian Subocz (1986–1992), następnie ks. dr Zdzisław Kroplewski (1992–2003) oraz ks. dr Wacław Łukasz (od 2003 do dzisiaj).

W diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej erygowano nie tylko Wyższe Seminarium Duchowne w Koszalinie, ale również 7 marca 1987 roku biskup I. Jeż zatwierdził nowo powołany do życia Wyższy Instytut Wiedzy Religijnej w Koszalinie (pier-

wszy rektor ks. dr Jan Turkiel, po nim od 1992 roku ks. dr Antoni Kloska), w celu kształcenia teologicznego osób świeckich, przede wszystkim przyszłych katechetów, oraz osób zakonnych. Instytut od 31 grudnia 1992 roku współpracował z Papieskim Wydziałem Teologicznym w Poznaniu. Biskup Czesław Domin powołał 15 września 1993 roku Diecezjalne Kolegium Teologiczne z siedzibą w Koszalinie i jego oddziałem w Pile (afiliowane do wydziału teologicznego w Poznaniu, a następnie do niego włączone). W 1997 roku ukończyło go 101 studentów teologii (w tym 66 uzyskało tytuł magistra teologii), a rok później studioowało tutaj ponad 450 studentów świeckich w systemie zaocznym sześcioletnim. 9 stycznia 2004 roku założono Wydział Teologiczny przy Uniwersytecie Szczecińskim (dziedziną został były rektor koszalińskiego Wyższego Seminarium Duchownego, ks. dr hab. prof. US Zdzisław Kroplewski). Wówczas też świeccy studenci teologii zostali do niego przyłączeni (sekcja w Koszalinie, w charakterze Instytutu Teologicznego – dyrektor ks. dr Krzysztof Kantowski), studiując w systemie dziennym pięcioletnim.

KS. PROF.

LECH BOŃCZA-BYSTRZYCKI

Czerwiec 1982 r. Obchody 10-lecia diecezji. Biskup Ignacy Jeż z Prymasem Józefem Głempem i przedstawicielami Episkopatu Polski.

PANORAMA PARAFII

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Koszalinie

Tradycja i nowoczesność

Pierwsi franciszkanie przybyli do Koszalina 26 maja 1945 roku i zaczęli pracować w małym kościele św. Józefa.

17 czerwca objęli kościół Najświętszej Maryi Panny, późniejszą katedrę. 18 maja 1951 r. powstała w Koszalinie druga parafia – Świętego Krzyża. Tutaj znalazł miejsce główny ośrodek franciszkanów w diecezji, po jej utworzeniu w 1972 roku. W lipcu 1974 roku franciszkanie przekazali na rzecz diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej oba obsługiwane dotąd kościoły – katedralny i „mały” św. Józefa. Na miejscu dawnego kościoła Świętego Krzyża wybudowali w latach 1977–1982 dużą świątynię, klasztor oraz nowoczesny dom katechetyczny. Przed kilkunastu laty z terenu dużej parafii utworzono dwie nowe parafie miejskie, prowadzone przez księży diecezjalnych.

Duszpasterstwo tradycyjne...

Koszalińscy franciszkanie starają się pielęgnować duszpasterstwo tradycyjne. Wiele osób, szczególnie starszych, przychodzi na Mszę św. w dzień powszedni o godz. 12.00. Podczas Eucharystii zawsze jest okazja do sakramentu pokuty. W poniedziałek o godz. 12.00 i 18.00 odprowadzana jest

nowenna do św. Franciszka, we wtorek do św. Antoniego, a w środę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Dużą grupę stanowi Żywy Różaniec, do którego należy ponad 500 osób, przeważnie starszych i schorowanych, raczej niewychodzących już z domu, ale modlących się w różnych ważnych sprawach Kościoła i parafii. Na Mszę św. w pierwszą niedzielę miesiąca, sprawowaną w intencji tej grupy, przychodzi ponad 200 osób. Do nieco mniejszych grup w parafii należą Rycerstwo Niepokalanej i Świecka Rodzina Franciszkańska.

...i nowoczesne

W parafii są również prężnie działające grupy formacyjne. Wśród nich na wyróżnienie zasługują trzy grupy neokatechumenatu. Dwie z nich powstały wcześniej, a trzecia pochodzi z innej parafii, ale tutaj się spotyka i ma franciszkańskiego asystenta. Działa również wspólnota Drzewo Życia. Jej członkowie uczestniczą w Eucharystii w każdą sobotę. Spotykają się także w swoich domach. Prężną grupą jest również Caritas parafialna, podzielona na trzy działy: pielęgniarstwa, wydawania ubrań i wydawania chleba (codziennie około 100 bochenków). Wspólnota przeprowadza wiele akcji ogólnomiejskich: rozdaje paczki z okazji Dnia Dziecka oraz z okazji świąt wielkanocnych i Bożego Naro-

EMILIA ROGOWSKA

dzenia, prowadzi również akcję „Zeszyt”, czyli wyposażanie dzieci w przybory szkolne.

Kościół pięknieje

We franciszkańskiej świątyni wciąż dokonuje się ulepszeń i modernizacji związanych głównie z wyposażaniem wnętrza. Właśnie rozpoczęto wymianę okien w kościele: w nowych montowane są duże witraże, przedstawiające św. Franciszka i św. Klarę, św. Antoniego, św. Maksymiliana i papieża Jana Pawła II. Przygotowane zostały również plany zbudowania podjazdu dla wózków inwalidzkich. Inwestycja jest jednak kosztowna, dlatego franciszkanie poszukują środków finansowych, odwiedzając różne instytucje. Jak dotąd, bezskutecznie.

Ks. EDWARD SIENKIEWICZ

O. TADEUSZ DZWONKOWSKI

pochodzi z Gdyni. Wyświęcony w 1974 r. Pracował w Gnieźnie, studiował w ATK w Warszawie katechetykę, był wychowawcą w Niepokalanowie, a następnie proboszczem w Kwidzynie, ojcem duchownym w Łągiewnikach, proboszczem w Gnieźnie i Darłównku.

Kościół Podwyższenia Krzyża Świętego w Koszalinie

ZDANIEM OJCA PROBOSZCZA

Praca w Koszalinie bardzo różni się od tej, do której przyzwyczaiłem się w niewielkim i poza ostatnio bardzo spokojnym Darłównku, gdzie ostatnio byłem proboszczem i gdzie znałem prawie wszystkich moich parafian. W 17-tysięcznej parafii, w której pracuje 9 duchownych, łatwiej podzielić obowiązki i odpowiedzialność, zorganizować pracę w grupach formacyjnych. Trudniej za to, nawet po wielu latach pracy, poznać wszystkich parafian – rozpoznaje się tylko tych najbardziej aktywnych. W Darłównku było to, co sam zrobiłem. Jak czegoś nie było, to mogłem mieć pretensje tylko do siebie. Dużym zaskoczeniem i zmartwieniem w Koszalinie jest dla mnie duża liczba rodzin nieprzyjmujących księdza z wizytą duszpasterską. W wielu należących do naszej parafii grupach formacyjnych są osoby z innych wspólnot parafialnych. Może są one mniej widoczne w tym tzw. duszpasterstwie tradycyjnym, ale czują potrzebę kierownictwa duchowego, lektury Pisma Świętego, modlitwy i wspólnoty. Dlatego staramy się nimi zająć, zachęcając jednocześnie do pomocy i świadectwa w ich własnej parafii.

Zapraszamy na Msze św.

- W niedziele – 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 17.00, 19.00
- W dzień powszedni – 6.30, 8.00, 12.00, 18.00